

Musa Candan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

9.8.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşktan Gelenler

Kağıt bir kumbaram vardı
aşkları atardım içine
yazı tura aşkları, yüz paralık delik aşkları
ve tedavülden kalkmalarını beklerim
hiç kullanmadan....

Bir sokak çocuğu gibi sevdin aşkı
imrendim kol kola gezenlere
biri de dönüp bir damla bırakmadı gözlerime
kirli yüzüme bakıp tebessüm etmedi
ah nekadard da bencildin sen aşk

Ayakkabılar tıkırdardı topuk topuk
ben peşlerine düşerdim
adımı ipsiz koydular soyadımı kopuk
belkide bu yüzden aşkı öğrenemedim
tingir mingir tanıdım hep

yüreğim bir ceviz olsaydı derdim kimi zaman
vicdanımla kırar aklımla yerdim
Akı bu olanın aşkı nasıl olurdu

Büyümek zor gelmedi de
büyüyünce avutulmak zor geldi bana
beni saracak kundaklarda varmış
uykumu kaçıran avuntu dudaklarda

birakında kendince çalsın saz
Seyraninin sazı perdesizmiş derler
Hem perdeli saz nasıl çalabilirki
perde arkasındaki türküyü

Aşkla tanışmak isterdim
kumda oynayan bir çocuk gibi
onu kazdıkça gök fışkırmıydu topraktan
Yada gömleğimi biri yırtmalıydı arkadan

Leylayı ben sevmek isterdim
O kadar çirkin biri kızı sevmek nasıl olurdu
kokladığı çiçekler solarken
Mecnunun yüreğinde çiçek açan leylayı...

Dağları delemek kadar güçlü olsaydım
şirini değilde iki dağ arasındaki
bir gülü severdim.

Aşk yaşamayana mantıksız gelir
yaşayana ise mantık üstü
Bu ikisi arasındaki hal nedir peki
bence o gerçek aşktır...
İnsanın kendisini sevebildiği tek aralık..

Dağın zirvesi en havasız noktası değilmi
Oraya ulaşınca mosmor kesilir insan
Aşkın zirvesinde olmak ne hale getirirdi adamı
morun kendisi yapardı herhalde

aşk aşk aşk bıktım seni dökmekten
aşk bulutumuyum ben
akşamın tek bacaklı örümceğiyim
biraksanda kurtulsam
düşürdüğün ağından..

Musa Candan

Avularında ki rs

Kader insanın silgisidir derdim nicedir
kendimce haklıyım diyorum
Ya bu şair ruhun silgisi ne olabilir
kalemimde zincire vurduğu deli yüreği mi?

Nasıl olur da zamandan kopup
mekanı tepeleyip
kendine bile veda edecek gücü bulamayan
bu deli yürek
Şairi yazdıkça tüketir.
Yazdıkça ayaklarına nasır bağlar şiirinin
ve yol boyu keskin küçük çakıl talarına
basa basa yalınayak, kanayarak
daha derin acılarını skeceği
cam kırıklarını aramaya koyulur..

Şairler lmez derdim nicedir
kendimce haklıyım diyorum.
Giyotinle drseler de baını
yine de bir kilimi dokur elleri şairin
İpek haliya vurulan taraktır
aire vurulan her darbe
En sıkı olanı en sert vurulanıdır
zlrse kendi içinden çözülür air..

Bu yüzden korkuyorum iirden
Avuçları altın dolu birinin
ellerinden bırakacağı değerler gibi
yere düşecek her paramın
plerce sprlmesinden korkuyorum

damarlarımda ortak hayatı paylaştığım
mavi suların bir gün tükenmesinden
korkuyorum..

Boş ceplerimden deste deste yürek çıkartıp
dudaklarını boyadığım
Öksüz iirlerimin
yetimhanelerde
solmasından korkuyorum..

Başucumda rüyalarımı tartan
havadar airliğimin gün gelipte
rüzgara dökülmesinden korkuyorum.

Şair ruhunun yatacağı hastahaneyi
yapacak gte değil insanlık
Ve ben avereliğimde
daha da delirmekten korkuyorum

Delilik demişken
Deli bir şair tanıdım

Elinde kalemi
yürürken sigara içer
dururken de şiir yazardı

Oraya buraya iliştirirdi eski şiirlerini
Gizli gizli okurdum
Baş harfleri vardı mısraların
Kısa ve özdü her yazılan
(V C M D K R S)
Bu tip karalmalardı
kirli avuçlarında ki örste dövüp yazdıkları

Onun kadar şanslımıyım diye de
çok düşündüm.
Benim kalemim deliyken
Onun kendisi deliydi
Ne kaleme ihtiyacı vardı ne de kağıda
Gerekirse tırnaklarıyla kazırdı şiirini
Hiç bir sözü bozmadan
Avuçlarındaki örste döve döve
Korkusuzca
Şairliğini döşerdi kaldırımlara

Musa Candan

Benim Küçük Oğlum

Adı yusuftu mektubun
soyadı oğlun
benim küçük oğlum
ne de benziyor bana
okumaya doyamıyorum seni
uyuduğun satırlarda

Geçenlerde koltuktan düşmüş
Boynu incinmiş, sessiz
Çocuk bu nasıl söylesin
Diliyle körebe oynuyor
Gölmek istiyor sebepsiz

İrek yürüyüşünü toplayan yer
Önünde yuvarlanıp gider
Masallar anlatır sana
Şarkılar söyler

Benim küçük oğlum
Sakin koşma
Yine düşeceksin
Ayrılma annenin yanından
Üşüyeceksin..

Musa Candan

Beş Öğüt

Çisil çisil
Aynaları sil
Karşındaki sudur
Su toprak kokusudur

Çisil çisil
Kalbini sil
Kalbindeki o dur
O Allah korkusudur

Çisil çisil
Aklını sil
Aklındaki şudur
Şu bilmek arzusudur

Çisil çisil
Gözlerini sil
Gördüğün o nun dur
Nun çölde bir mecnundur

Çisil çisil
Sevdiğini sil
Sevdiğin senindir
Sevildiğin onundur
09,08,2001

Musa Candan

Beyaz Aşk

Doruklarında kaldım yokluğunun
Zirvelere düşen karlar var bende
Kardelenlerle getir gözlerini
Her şey bembeyaz bıraktığın yerde

Sis değil akıl bağımı bozduran
Yüreğime sardığın kefen tadı
Zamansız titremekte sanki zaman
Hasret dualarımı bıçakladı

Poyrazlı dağlarından kanıyorum
Her tepenin duvağından gölgene
Her gölgenin dudağından zirvene
Yarama beyaz bir aşk sarıyorum.

Musa Candan

Beyhude

Beyhude beyhude
Bir lahza kal da dinle
titreyen boş ellerimle
Ellerinde kalmaya geldim

Beyhude beyhude
Bir lahza kal da dinle
Kan ağlayan gözlerimle
Gözlerinden akmaya geldim

Beyhude beyhude
Bir lahza kal da dinle
Öksüz yetim düşlerimle
Düşlerini çalmaya geldim

Geldim beyhude beyhude
Bir lahza Kal da dinle
Sevdanın serinliğinde
Dizlerinin dibinde
Solmaya geldim

Musa Candan

Bir Dakika Öncesindeyim Sevdanın

Arkanı dönüp giderken
Bir veda busesi kaçır yüreğimden
Rüzgara asılı parmaklarım
Son kez dokunur saçlarına
Sesim çözülür gözlerimden
Pırıl pırıl (elveda) derim sana

Bir dakika öncesindeyim sevdanın
Bak hala gülümsüyorum
Marmara çalkalanıyor bu gün
Yüreğimi attın biliyorum
Sayısız sebep süzülüyor yanaklarımdan
Peşine düşmemek için dökülüyorum
Bir dakika öncesindeyim sevdanın
Gelemiyorum.....

Musa Candan

Bir Endamlı Gelindir Yüreğin

Kalbimin özlemine takıp gezdiğim
Bir endamlı gelindir yüreğin
En serseri halimin akşamlarında
En duru sabahları sezdiğim
Bir endamlı gelindir yüreğin

Ellerimiz iki kelepçedir
Birbirne vurgun bir birine mayalı
Söyle bu öğrendiğim hangi lehçedir
Gençliğim uyuyor dizlerine dayalı

Gün doğumu yok bu sevda rıhtımında
Güneşin kaçak aşıkları var
Zamansız hazlar kıvrılır dudaklarında
Geçmiş akşamları diriltir ateşin
Terimi soğutan bakışlarında

Meçhul bir ada gibisin sevdiğim
Sahillerin ayaklarımda
Sürgün yemiş iki aşık gibi
Aynı prangayı paylaşmanın heyecanında
Bir endamlı gelindir yüreğin
Kalbimin özlemine takıp gezdiğim
En serseri halimin sokaklarında
07.08.2000

Musa Candan

Cennetin Anahtarı

Kırık kalbinin sabırlı parmakları
Ağrıyan başına tutam tutam geçmiş
Hayat ne kadar acımasız değilmi?
Herkezi unutmuş sanki seni seçmiş

Omzunda üç küçük serçe barınmakta
Bir de güvercin kanadı taş ocakta
İplik gibi incelmış halin sokakta
Üşüyen ellerine bomboş doluyor

Duasında ki gizli hüzün perdesi
Çıra gözlü evladının ak çehresi
Yerlere düşmüş annelik abidesi
Bir dilim ekmegi dört kere soluyor

Yoksulluk en nazlı halini bürünmüş
Rahmet meleği merhamet dileniyor
Bu mahşer gülü viran halden ötede
Cennetin anahtarları mı duruyor..

Musa Candan

Derin Soluklu Sevdam

Peri bacalarından tüterdi
Sehere doğru gece
Aşk gezerdi
Çiyenmemiş sokaklarını
Derin soluklu sevdamin

Zümrüt yeşilinden bağlılıklar
Çiçek açardı mehtaba
Senden kaçan her dilek
Benim toprağıma düşerdi

Bir gizli bahçenin odalarında
Okurdum lale renklerini
Hilal gelinlikli çelenklerini
Duvarlara dizerdim

Ben bu zamanlarda vurgunum
İlk aşkın mihengine
Kekik kokusunda eritirdi bizi
Peri bacalarından tüten sevgimiz
sabahın rengine..
(19,06,2003)

Musa Candan

Düğünüm Var

Sözlüsüyüm söylenmemişin
Viranelerde buluştuğum
Define saklı bir geçmişin,
Nasihatında düğünüm var

Sağ eli solumda gizli söz
Sendendir bütün konuştuğum
Aklın duvağından geçmişim
Çehresiz özde düğünüm var

Buruk dudaklı kaderim
Burukluğumdan da manidar
Çilesinde gizli sevdiğim
Geçtiğin güzde düğünüm var
11,03,2005

Musa Candan

Düşünce Ressamı

Renkleri kör eden akşamların
Perdesinden süzülen sukut
Arzuna gelinlik
Kalemine mahrem oda
Mısraları hecelerden tut
Şairliği savur toprağa
Şiirleri harmanla.....

Bırak kendini sularına
En şeffaf mürekkeplerin
Sahipsiz şiirlerini çiz
Leylasına küstüğün şairlerin
Gölgesine düştüğün şairlerin

İki kutup arası hasretin
Kehribar hokkasında
Düşünce Ressamı ol
Aklındaki güneşten
Yüreğini çiz aya

Çölü içen mecnunun
Yakut gözlü yarini
Çiz süzüldüğü ateşten
Çözüldüğü ateşe çiz

Meleklerin alnına
Alnını koyan birinin
Boşaldığı kadehten
Dolduğu kaderi çiz

Merhemi yara nefsinin
Tutup ellerinden
Düşünce Ressamı ol
Su verdiği atları
Bindiğin burakları çiz
Çiz parmak uçlarında geçtiğin
Sıratları çiz.

(Kayseri 01.07.2005)

Musa Candan

Ezan

İlahi bir davet semalar doldu
Bütün sesler gölgesinde kayboldu

Gökkubbeyi inletir ezan sesi
Alemlerin mukaddes elbisesi

Etmeyin sakın kusur hüküm kesin
Durdursunlar zamanı da dinlesin

Beş vakit kurulur rahmet mizanı
Meleklerle okur bilal ezanı

İsmi kuşatır sonsuzluğu kat kat
Canlanıpta nefes alır tabiat

Ormanlar aşka gelir fısıldaşır
Fidanlar kalbinde mührünü taşır

Musa Candan

Fakirim

Çöpten deniz toplayan ellerimden
Şahile vuran balık
Titriyordu yaşlı bir
Yüreğe sarılıp

Ceplerimden kırıntı hatıralar attım dalgalara
Gemiler kapıştı geçmişimi
Bilemem kimin kalacağını
Kimin gideceğini
Ötelerde durun dalgalar
Gelemem ben fakirim

Oltası yokki bu aklın
Şahile vuran balıkları var
Bilemem ben fakirim
Vicdanı boş zenginliği
Gönlü loş fakirliği

İnsanlığın ahşap barakasını
Bana ayırmışlar
Kalamam ben fakirim
Ahşabı yangın mekanlarda
(04.06.2005 Kayseri)

Musa Candan

Gittiğin Akşamlarda

Yanmamak için yaktım sigaramı
Dumanı bir kap çizdi havada
İçinden martılar ve kırlangıçlar geçti
Seni yitirdiğim akşamlara

Hüznüm bir yaprak oldu düştü denize
Dalgalanmamak için gölgemi yaktım
Yunuslar dikti yırtılan yüreğimi
Ellerini bırakmadım.

Zamanın zembereği boşalsa da
Minesi çatlasa da hasretin
On ikide kalsa da saatlerim
Seni gittiğin akşamlarda beklerim

Musa Candan

Gölün Derdi

Sus
Konuşmak istersen gül
Anlarım derdini
Hiç unutmadım
Gölüşünün rengini

Gamzelerin de gülerdi
Onlar bana hep derdi
Gözlerinin anlatmak
İstedığı derdi..

Konuşmak İtersen gül
Göl kopunca dalı düşerdi
Göl bana hep derdi
Gölün konuşamamaktır derdi
Göl kopunca dalı düşerdi

Konuşmak istersen gül
Belki anlarsın beni
Sessiz zamanlarda buldum
Bu sessiz derdi

Sus; Bana hep derdi
`Gölün derdi; gülüşüdür derdi`

Musa Candan

İki Çocuk

Yüreğimde iki çocuk uyuttum
Düşlerine güneşi kandil tuttum
Gözlerinde gözlerimi unuttum
Gözlerin ağlıyordu o beşikte

Yüreğinde iki çocuk uyuttun
Hırçın denizlerden dalgalar tuttun
Gözlerimde gözlerini unuttun
Gözlerim ağlıyordu o beşikte
27.06.2005

Musa Candan

İki Küçük Kaşık

Geceyi gözlerinde sakladım
Önce gece uyudu sonra da sen
Çiçek molası verir gibiydim
Uyumayı beklerken

Ay düştü odanın en huzurlu yerine
Doldum gözlerimle kapanan gözlerine
Önce gözlerim kapandı
Sonra da ben
Çiçek topluyor gibiydim
Uyumayı beklerken

İki kaşık buldum düş yatağında
Biri a idi, diğeri de şık..
Hülyalara dalmış iki yeni aşık
Avuçları gül bezeli
uyuyan,iki küçük kaşık....

Musa Candan

İki Sabah Öteye

Bu gül bana iki gün gider
Demışti yoksunluğum
Ah benim elma şekerı soluğum
Bir gül daha adadım İki sabah öteye

Seni seviyorum demeseydin keşke
Keşke görüşürüz deseydin
Ah benim alev dilli kavruğum
Bir gül daha adadım İki sabah öteye

Sana sırtımı dönermiydim
Güle bakıp gülümsemeseydin
Ah benim tebessümü savruğum
Bir gül daha adadım iki sabah öteye

Kaldırımlar yanıyor ayrılamıyorum
Basamıyorum iki günlük tetiğe
Ah benim yalın ayaklı yorgunluğum
Bir gül daha adadım iki sabah öteye
08,09,2004

Musa Candan

İlahi Aşk

Aklımdaki konakları yıktı aşk
Yüzümü yırtıp aldı aynalardan
Yere düştü başsız gölgem,seccadem
Ruhum bedenimde bir ezan duydu

Kırık anahtarıydım hasretinin
Yüreğim nurdan örsünde doğruldu
Lal olmuş dilimde kor parmaklarım
Secdeye kapanmış bir şamdan buldu

Tuba gibi girdim halvetine aşk
Dudaklarım gömülü toprağına
Mabedinde ağlayan kandilinin
Yanmadan dokunamam mihrabına

Kibleşi Havz ı Kevser di sukutun
Sancağı ipekten yeşil kumaş
Elbisesi elifti,elifti sütun
Emrolunduğı gibi dosdoğruydu
Rahmet pınarlarından içtiğim aşk

Musa Candan

Kaçmal1

Gözlerimde konakladı iki göz
Susamış iki mavi çiçek gibi
Arzusuna denizler ve gökyüzü
Sırılsıklam dökülecekmiş gibi

Bendeki kahverengi evin camı
Odaları maviye boyamalı
Saksıları güneşte yıkamalı
Balkonlardan süzülecekmiş gibi

Eski konağın yeni hali beter
Bilmiyorki gözler gözleri örter
Kaçmal1 artık iş işsizde biter
Körebe mevsimlere kaçır gibi
07.05.2005

Musa Candan

Kağıt Kayığıma Binip

Yıldızlar kayıp geçerken elekten
Bar bağladı gönlüm beklemekten
Herkez kavuştu da yarine
Bir ben kaldım
Opal gecelerin içinde

Hatıra defterimin
Hangi sayfasındayım bilemiyorum
Günlüğüme bağladım günler
Aramızı mı açıyor ne

Bir de şu takvim yapraklarını
Yırtacak dermanım olsaydı.
Sen gelmeden ben gelirdim inan
Opal geceleri giyinip..
Kağıt kayığıma binip.

Musa Candan

Kağıt Kelebek

Birazdan postacı gelecek
Ellerinde kağıt kelebek
Dama güvercinler inecek
Odaya kokun dökülecek

Ruhun ruhuma serpilecek
Yazmadığını okuyorken
Yazdıklarına sevinerek
Dudağı kağıt bir kelebek

Seni uzaklardan biri öpecek

Musa Candan

Köşkün Kalbi

Odadaki yorgunluk
raflarda çürümüş kitapların
sayfalarındaki parmak izlerini
emecek kadar derin bir iç çekişin
dokunduğu zamanı
eski sahibinin kalan tek hatırası
mermer şöminenin üstüne
damar damar döşenmiş saç tellerinde
sarartacak kadar eskiydi

Tavan göbeğinde
geviz ruhuna kazınmış tavuz kuşları
yeşil kök boyalı endamlarıyla
bu tabutu andıran köşkün zarlarında titrerken
altın simli koltukların yangınına
perdeler düşüyordu

Meleklerin halay çektiği
pirinç avizelerden sarkan
üzüm salkımı kristal anılardan
eski misafirlerin büyülenmiş bakışları
salonun ortasındaki büyük şamdanın saçlarına
yırtılan sessizlikten kaçmış
bir sukut hızması gibi akıyordu.

Duvar da biribirine sarılıp ağlayan
iki portreden kadın olanı
Kutsal Bakire Meryem in
ikonalaşmış masumiyetini
pembe dudağından
inci kolyesine dökerken
Üst kata dönerek çıkan merdivenler
arnavut kösteği kıvrımlarını çaldığı
genç ve güzel sahibesinin dönüşünü
hüzünlü bir gıcırtyla bekler gibiydi.

Köşede dantel boneli şerbetlik
kayık tabaklarını
telkari zafı fincanlarını
gül suyu sızan kesme şişelerini
ördek sapkalı armut ibriğini
hala kıskanırcasına saklıyordu..

Konsolun üstünde duran
kehribar emzikli nargile şişenin
dokunduğu hat levhaya
ebru mezarlığından aşına sarmaşıklar
(Hüvel Baki) yazısını
köşkün kalbine dokuyordu...

Musa Candan

Ne Kötü Biridir O

Her sabah göz kapaklarımda
Bir yığın rüya samanıyla uyanırım
Suyun rüzgar olduğunu
Yüzümü yıkarken anlarım

İlk açtığım pencere eşimedir
Sonra birde oğluma açarım
Onlar hala derinlerde
Deniz yıldızı toplarken
Ben bir balinaya binmiş
El sallayan iki buseyle
Hayata kürek çekiyorumdur.

İki tatlı uyku için uykusuz biri yola çıkar
Ve onlar uyanmadan dönmek ister evine
ne çareki her dönüşünde
Onu kapıda karşılayan
Dört mevsim bulur..
Ne kötü biridir o yine uyandırır sizi..

Musa Candan

Pardon Çocuklar

Yağmur yağıyor...
Sokakta kimsecikler kalmadı.
Damlalardan bir gerdanlık yaptım
Astım boynuna bir sokak çocuğunun

Sokak çocuğumu dedim
Toprak çocuğu olacaktı
Güneş karası yüzünde buğday gözleri
Sarı saçlarına karışmış toprak çocuğu

Toprak çocukmu dedim pardon
Matrak çocuk diyecektim
Elinde sapanı yıldız avına çıkmış
Camlara cam kırıkları sıkkan matrak çocuk

Matrak çocukmu dedim
Yaprak çocuk diyecektim
Annesinin dalından düşmüş
Babasının gölgesiyle oynayan
Öksüz yetim çocuk..

Yaprak çocukmu dedim
Aksak çocuk diyecektim
Bir ömür sek sek oynatan tahta bacakla
Tahta atlardan korkan tek bacaklı çocuk..

Aksak çocukmu dedim afedersiniz
Eksik çocuk diyecektim
Sevgiyi az dayak yemek zanneden
Tek sıcaklığı soba dumanında arayan çocuk

Eksik çocukmu dedim özür dilerim
esnaf çocuk diyecektim
Ciklet çiyneyen mendil sallayan
Eli ve dili açık çocuk...
Simit kokan zabıta kemeri çocuk

Çocukmu dedim ne çocuğu
Ben hiç çocuk görmedimki
Çocuk gören varmı sokaklarda
Ya da çocukluğunu bulan
Pardon özür dilerim afedersiniz

Bir çocuk gördüm az önce
Dilbaz çocuk
Okuldan kaçmış dili pas çocuk
Cepleri taş dolu haylaz çocuk
Evden terbiye çalmış
Terbiye satan utanmaz çocuk....

Musa Candan

Sancı Dem

Bu gece düşümde
Çok güzel bir kızla dansettim
Kapı önünde
Tanıdık bir çehresi vardı
Tek yabancı olan düş olmasıydı
Hasta bir yorgunlukla ayrılırken benden
İsmiini sordum Sancı Dem dedi
Neredensin dedim Akmak tanım dedi
ve akıp gitti

Musa Candan

Sarı Zamanlar

İğnede bir samanlık kaybettim
Kor bir saplantıya dönüştü sarı
Tutuştum kuru alevlerde bir gün
Kıvılcımların belalı kıvılcımların sarı..

Hazlar cenneti o bedenin endamı
Hiç bir rahmet dokunamazdı sana güzel
En hayvani duyguların duvarı
Afişler siyah yangınlar sarı

Ellerim önce bana batıyor
Seni kanatmak böyle titrek ve hülyalı
Dokunmaya korktuğum ten
Bu aşk kokan bedene cezalı

Ziler çalıyor bulutlarda yağmur zamanı
Akıl derelerden kaynayıp sökülüyor
Bulanık, çamurlu şehvetler toparlamış
Kavuşma çağrılarını..

Gelemem gitmeliyim ben
Sadakati sustalı güzelden
Uzağım artık yankısına hatıranın
Çözüldü sarı zamanlardan...
Çözüldü dualarım....

Musa Candan

Sen Babanın Oğlusun

Gölerek ölen annesinin
kapanan yüreginden
hıçkırıklarla doğan çocuk
Minik ellerinde
taşıdığın yaralı boşluğun adını
Sevginin; şefkat
Aşkın; vicdan
Rahmetin; dua olduğu annen koydum

Sen babanın oğlusun
Nasırlı ellerine
çatlamış dudakların
suya dokunduğu gibi dokun.
Ekmeğini taştan çıkartan,
kurak topraklara alın teri döken
çilesi ak saçlarında demlenmiş
adamin oğlusun.

Musa Candan

Sevda Köprüsü

Dua rengine mermerleri vardı mabedimin
Minareleri galatanın kızı gibiydi
Dört yanında dört kız kulesi
Ortada sen.
İstanbulu değilde seni sevdim ben

Bin mabedin sakladığı şehirde
Kalabalıklar arasında
Beyaz güvercinler giyinmiş
Beyaz bir gülü sevdim

Sana her gelişim doğumdu, her gidişin ölüm
Bir sevdanın musası olmak
Musa ya bile zulüm

Sala verirdi martılar vapurların ardından
İki damla göz yaşın saf tutardı denizde
Yosun renkli seccadeler serilirdi
Mavi göklerin gölgesi Marmara ya

Boğaza düşmüş bir gül için
Burgazda ahşap konaklar kesilirdi
Yangınlar taşırdı cenazemizi
Veda zamanlarında

Seni isminin zehrinde sevdim
ismimin sabrında
Bir ayağım istanbul da bir ayağım sıratı
İstanbul un ben oldum
Sıratım sen..
Geçmek güzeldi sevda köprüsünden.
(Eşim Sevda ya)

Musa Candan

Sevgi Yağmuru

Duaların ulaştı ufuklar ötesine
Bak hüzünlendi bulutlar
Ve yavaş yavaş süzüldü yanaklarından
Bir damla sevgi yağmuru

Bakışların mosmor kesildi
Göz pınarların taşı birden
Hıçkırıklara boğuldu yıldırımlar
Hıçkırıklara boğulunca sen.
Güneşe dil döküp
Seslenip loş ışıklara
Neden ağlıyorsun söyle neden

Eteklerine doldurmadan sevgi yağmurunu
Silmeden göz yaşlarını
Kırlangıçların kanat seslerinden
Dinleyip ısıkların melodisini
Sırılsıklam ıslanmayı bilmeden
Sarılıp geçmişine ağlamak neden

İşte sevgi işte sevgili
İşte ruhunu nokta nokta delen yağmur
kalemimin süzgecinden elenen yağmur
Kelimelerin aklını çelen yağmur
Avuç aç gökyüzüne silkele günahlarını
Ben ağlayayım sen gül
Yağmurlara bırak göz yaşlarını.
17.04.2005

Musa Candan

Sığircıklar Yine Geldi

Sığircıklar yine geldi
Peşpeşe kondular ses tellerime
Kar toplarına buğday serptim
Pencereme de gözlerimi
Bekledim gaibden bir sesi bekler gibi

Ne gelen var ne giden
Yağan kar aynı kar
Kapımın zili donmuş çalmıyor
Çalmasın misafirim var
Eski bir sedir,taş bir duvar

Boşluğun sırtındaki balkonda biri
Belki ben belki öteki
Bakıyoruz şeffaf bir bilmeyce
Boğulmuş dağlara bakarcasına
Gündüzü saran geceye
Her yerde sis
Kalbim kimsesiz

Gözlerimin en derin noktasında
Gün ışığına hasret hayaller
Kim bilir belki bir gün biri
Gelip tozunu siler

Sığircıklar yine geldi
Sımsıcak gönülleri gönlüme konu
Taneler dondu sığircıklar dondu
(İlk şiir 1998 Kayseri)

Musa Candan

Sigaram Ve Dudak İzi

Sigaram
Ve
Dudak izi
Hasretin kamarasında kül denizi
Güvertesi dumanlı aşk dehlizi
Eski bir sevdaya sürükler bizi

Sigaram
Ve
Dudak izi
İpek kozasında kelebek nazı
Noktayı virgüle kaynatan sızı
Eski bir elbiseye diker bizi

Sigaram
Ve
Dudak izi
Ruhuma sürmelenmiş peri kızı
Nuhun gemisinde saklıdır yüzü
Eski bir çerçeveye takar bizi

Sigaram
Ve
Dudak izi
Gümüş beşikteki seher yıldızı
Güneşe asılmış tılsımlı yazı
Eski bir şafakta söker bizi

Sigaram
Ve
Dudak izi
Sahipsiz şairlerin nasipsizi
Beyaz ayakkabılı düş bekçisi
Eski bir şiirde sorgular bizi
(06.07.2005)

Musa Candan

Siyah Elbiseler Giyin

Saçlarına dokunamam
Kalamam ruhunun gecelerinde
Bilirsin Hassastır yüreğim
Ellerimden kanar tenine
Siyah elbiseler giyin
Siyah saçların yerine

İnsan kaçarmı sevdiğinden
Mehtabın en sağnak yerinde
Bilirim ay tutuşacaktı yüreğimden
Dokunup yanan ellerine
Siyah elbiseler giyin
Siyah saçlarım yerine
07.07.2005

Musa Candan

Size Söylüyorum

Kaleminde gördüğü rüyayı
kağıtlara yoran şairler

Size söylüyorum
tandır ekmeği gibi kokan
kavruk şiirler
pişirdiğiniz ateş kadar sıcak mı?

Biraz da küllenmeyen kor aşkları yazın
açlığın ne demek olduğunu
öğretin gençlere

nefsinin ustura gibi jöleli saçlarıyla
kız kovalayan çocuk düşlere
katın hamurunuzu.

Midesi yüreğinde olanlar
tatsın aşkın bal kıvamındaki zehrini
size söylüyorum
ağız toprak kokan çocuklara
su verin şairler..

Musa Candan

Utandım

Gün savrulurken gül yüzünde
İçtiğim gölgesiz bir bahardı
Ellerimde yüreğinden kopardığım güller vardı.
Güller küçücük yüreğim kadardı
Onları sana vermeye utandım

Sevda kırıntısı bakışlarımla
Tenine habersiz dokunmaktan
Ve seni sevecek cesaretin
Bende olduğundan utandım

Utancımдан seni bir çiçek sandım
Bir melek olduğunu
unutmaktan utandım

(Kayseri 08.09.2002)

Musa Candan

Üç Atlı

Yıldırım gözleri
yağmur miğferlerinden süzülen
üç atlı
Toprağı suyu ve havayı
gümüş nallarıyla dövdü
Güneşten kaçmış
yeşil sakallı
alev kanatlı
gölgeleri içen üç atlı

Çocukların titrek yüreğini
cemreler kuşattı
Ufuklarda kaybolurken üç atlı

Musa Candan

Üşüdüm yine

Seni düşündükçe
Uykularım kaçır yol alırım bilinmez bir beldeye
Yokluğunun kundağına sarılıp
Yeniden boynum bükük kalırım

Simsiyah bir kasvetin uğultusunda
Ateş böceği olur gözlerim
Bu delirten yalnızlığı onlar gizler
Ben gün gibi seni özlerim

Odam baştan aşağı daralır
Daraldıkça boğulurum nefes alamam
Çehreler yırtılır çerçeveler kalır
Bir kibrit kutusunda bir gönül kırılır

Hep o saatlerde eski bir rüzgar
Anahtar deliklerini nefesiyle kurcılar
Papuçlarıma buz tutmuş bir ayrılık gibi dolar

Nemli gözlerimden dinlersin beni
Ağlamaktan neme sürgün gözlerimden
Oysa hiç beklemedim seni
eskisi kadar eskisin içimde
hala güzel ve taze
bak yine
düşündükçe
üşüdüm.....
Üşüdüm yine..

16.11.2003

Musa Candan

Yarısı Sende Yarısı Bende

Ellerimin ayası
Ömrünün aynası
Dilim dilim yol
Ara da bul
yarısı
sende
_____Hayatın

Biz ikimiz yaşadık
Beraber taşıdık
Bir kanalında
On arzuyu
Yarısı
Bende
_____Hayatın

Musa Candan

Yedi Sıfır Yedi

Nazar değdi zamana
Akrep bir taşın altına kaçtı
Yelkovan cami minaresinde
Saniyeleri sorma
Onlar da bende
Saat tam yedi de
yedinci boğumu bekliyorlar

Az sonra bir çiçeğin
salası verilecek
Saatler dirilecek
Akrep çıkacak gizlendiğı yerden
Üstüne yelkovan düşecek
ve zehri saniyelerce
Saat tam yedi sıfır yedi de
bana akacak.

Musa Candan

Yine Geldim Kapına

Yine geldim kapına
Ömrümün yirmi sekizinci katında
gece gözlerimden yıldızlara akarken
Kapılıp muradımın girdabına
Avuçlarımdan bir çığlık bırakıyorum
Gök kubbenin mihrabına..

Kabul et benide ey rabbim
Gölgemi astım suratıma
kara günleri duman duman üfledim
kaçıp geldim kapına..

Gövdesi sözlerinden dökülen
cüce bir kulunum
beni de ekle aşkın kanatlarına
ben de sevdana mahkumum
Bende kapına sürünen bir kulum

Rahmetin dilekçemin hamuru
Günahım göz yaşlarım
şakaklarım yırtıldı ağlamaktan
Sesleniyorum en nankör dudaktan
Yine geldim kapına
Unutma beni ey rabbim.
Kaçıp sığındım mihrabına..

Musa Candan

Yitik Sevdamı Yazmalıyım

Ay bulutların gerdanından süzölüp akmış
Bronz bir mehtap saçlarını geceye bırakmış
Camlarda eski yağmurlar çisiliyor şimdi
Gözlerim lambaları yeni yeni kapatmış

Seni yazmak istiyorum böyle zamanlarda
Yatağım toprak kokuyor düş ormanlarında
Şiyahını yeşiline boyamalı aklım
İsmimi resminle karaladığın bir anda

Suyun berrak yüzüne dokunan dudak gibi
Gümüş bir balık gibi öpmeli kalemimi
Kafiye kayığında yol aldığım öteler
Öteler, sevdasına sıyırmalı tenimi

Hasretinden kaçıp halka halka yazmalıyım
Mavi gecelerde kavuştuğum sevgilimi
Ölümsüz sukutunun diline bozmalıyım
Hayal perdelerinde yırtılan bedenimi

Uykular döküldüğü seheri solumadan
Seni ve beni eriten rüya kadehinde
Gelinliğine ihtiyar bir gün dokunmadan
Aşka küstüğüm yitik sevdamı yazmalıyım

Musa Candan